

Uitgenodigd tot liefde

Mattheüs 22.1-13; Romeinen 13.8 e.v.

Rev Dr Jos M. Strengholt

Dallas 2009

Onze verwachting van wat er morgen zal gebeuren, heeft invloed op ons leven van vandaag. Dat is een algemeen geldende regel in het leven. Mensen die alleen voor vandaag leven en geen rekening houden met wat er in de toekomst zal gebeuren, worden meestal als onverstandig beschouwd.

Wij studeren vandaag voor het examen van volgende week. We gaan naar school om ons voor te bereiden op later. We nemen nu beslissingen over onze vakantie van volgend jaar. We werken hard om ervoor te zorgen dat morgen de koelkast gevuld is en dat we over vijftientig jaar een redelijk pensioen hebben waarmee we die koelkast kunnen blijven vullen.

Ook in het geestelijke leven moeten wij ons voorbereiden. Laten wij in deze adventstijd ons handelen van vandaag baseren op wat wij verwachten dat onze Heere Jezus Christus in de toekomst zal doen. Hij komt opnieuw om de levenden en de doden te oordelen. Een verstandig mens is voorbereid.

1. Het belang van voorbereid zijn

Onze Heere Jezus Christus vertelde Zijn Joodse hoorders een verhaal over een koning die een bruiloft voor zijn zoon organiseerde. Onze Heere deed dit om de Joden van Zijn dagen te waarschuwen positief te reageren op de uitnodiging van God, de Koning, om het Evangelie aan te nemen.

Veel mensen waren voor het bruiloftsfeest uitgenodigd, maar de een na de ander had het te druk. Niet met slechte dingen, maar met gewone, goede bezigheden.

Zij hadden werk op de boerderij of waren bezig met handel. Het is zo gemakkelijk om druk te zijn met de belangrijke dingen van het leven en daardoor het allerbelangrijkste in het leven te vergeten. Zij sloegen er geen acht op.

De eerste gemeenten moeten, toen zij deze gelijkenissen van Jezus hoorden en lazen, onmiddellijk hebben begrepen dat Hij niet zomaar mooie, zoete verhalen voor de zondagsschool vertelde. Hij voorzegde wat er met Israël zou gebeuren als het als volk Jezus Christus zou verwerpen.

In deze context schreef William Barclay, een predikant van de Church of Scotland in de vorige eeuw:

Vroeger waren de Joden door God uitgenodigd om Zijn uitverkoren volk te zijn. Maar toen Gods Zoon in de wereld kwam en zij werden uitgenodigd Hem te volgen, weigerden zij dit uit minachting.

Mattheüs schreef zijn Evangelie in een tijd waarin het goede nieuws van Jezus Christus zich door het hele Romeinse Rijk verspreidde. De verkondigers van het Evangelie werden tegengewerkt door Joodse leiders die vastbesloten waren de beweging rond Jezus Christus te vernietigen. Een van de redenen voor hun vijandigheid was dat zij zagen hoeveel Joden in hun synagogen volgelingen van Jezus Christus werden.

Dat onze Heere Jezus Zijn eigen Joodse generatie heel concreet waarschuwde, blijkt duidelijk uit het feit dat Hij beschrijft hoe veel van de boodschappers van de koning slecht behandeld zouden worden, ja, zelfs gedood zouden worden door degenen die waren uitgenodigd. Petrus en Paulus, en bijna alle apostelen, werden op gruwelijke wijze gedood, meestal door Joodse leiders of op hun instigatie.

Maar toen de koning dat hoorde, werd hij boos. En hij stuurde zijn legers, bracht die moordenaars om en stak hun stad in brand. (Mattheüs 22.7)

Jezus verwijst hier naar de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. De legers van Rome verwoestten de stad in een verschrikkelijk bloedbad.

Slechts enkele maanden vóór die verwoesting hadden de Joden het Pascha nog vurig gevierd in hun tempel in Jeruzalem, eveneens een gebeurtenis waarbij veel bloed vloeide. De Joodse geschiedschrijver Flavius Josephus schrijft dat er tijdens die bijzondere viering 256.500 lammeren in de tempel werden geslacht als offer om God gunstig te stemmen. De Joden waren zeer godsdienstig, maar zij hadden het grote Vredesoffer verworpen dat God Zelf had gegeven: het Lam van God.

Maar God is een God Die zendt en Hij laat Zich niet gemakkelijk tegenhouden. Toen Israël als volk Zijn aanbod verwierp, bleef Hij Zijn apostelen uitzenden, niet langer alleen naar Israël, maar naar alle volken.

Toen zei de koning tegen zijn dienaren. De bruiloft is wel bereid, maar de genodigden waren het niet waard. Ga daarom naar de kruispunten van de wegen en nodig er voor de bruiloft zoveel mensen uit als u er maar zult vinden. En die dienaren gingen naar de wegen en verzamelden allen die zij vonden, zowel slechte als goede mensen. En de bruiloftszaal werd gevuld met gasten. (Mattheüs 22.8-10)

Omdat de oorspronkelijke genodigden niet kwamen, nodigden de dienaren alle mensen uit, zowel de goeden als de slechten. De deur stond nu wijd open voor de volken om naar het feest te komen. En zij kwamen in grote aantallen.

Wat een uitnodiging tot genade, volkomen onverdiend. De uitnodiging kwam, in de woorden van William Barclay, uitsluitend voort uit de ruimhartige, openhartige en edelmoedige gastvrijheid van de koning. Met wijd geopende armen zal Hij u vergeven.

Jezus voorzegt hier de bredere zendingsopdracht van de Kerk. Dit is het plan van de Heere voor de verkondiging van het Evangelie aan de hele wereld. Eerst aan Israël en later, gedurende de

afgelopen tweeduizend jaar, aan de hele wereld, met inbegrip van Israël. En vandaag bevinden wij ons nog steeds midden in Gods zendingswerk.

Wij kunnen niet nadenken over de eerste komst van onze Heere zonder te denken aan Gods zending, om mensen naar het liefdesmaal en naar de bruiloftstafel te brengen.

En wij kunnen niet nadenken over de wederkomst van Christus zonder te denken aan deze zending van liefde, om het huis van God met mensen te vullen. Dat is het diepe verlangen van Gods hart.

2. Gods genade in de Kerk

In Joodse en christelijke geschriften wordt het Koninkrijk van God vaak vergeleken met een maaltijd. Jezus at zo vaak met tollenaars en zondaars, en wij kennen Zijn laatste avondmaal. Al deze maaltijden wijzen op hoe het leven in Gods Koninkrijk zal zijn. Het eeuwige leven met God wordt vaak voorgesteld als het meest vreugdevolle feest van liefde en gemeenschap.

Wij moeten oppassen dat wij de gelijkenis van het bruiloftsmaal niet verkeerd begrijpen. In de gelijkenis worden de mensen uitgenodigd voor een maaltijd. Het Griekse woord is 'ariston'. Dat is het gewone woord voor een maaltijd zoals een ontbijt of middagmaaltijd, maar eigenlijk niet voor het avondmaal tijdens een bruiloftsfeest. Het is de maaltijd die de mensen voorbereidt op de avond, wanneer het eigenlijke feestmaal wordt gehouden. Is dit geen prachtig beeld van onze Kerk en van onze Heilige Communie? Het is nog niet het uiteindelijke feest, maar het houdt daar wel heel nauw verband mee, met dat grote feest wanneer de Bruidegom Zelf verschijnt.

De eigenlijke bruiloft moet nog komen, maar wij eten en vieren nu al vooruitlopend op dat grote avondmaal met onze Heere wanneer Hij terugkomt. Wij eten en drinken nu al uit de 'goddelijke keuken' waar het uiteindelijke feestmaal wordt bereid.

Deze zomer gaat mijn eenentwintigjarige dochter trouwen. Wat zal dat een feest van vreugde en liefde zijn! 's Morgens gaan we allemaal naar het gemeentehuis om het huwelijk officieel te laten registreren, zoals we dat in Nederland doen. Daarna vieren we samen met familie en vrienden een middagmaaltijd. Vervolgens gaan we allemaal naar de kerk om te bidden en het huwelijk te zegenen. En dan, 's avonds, het grote feest! De middagmaaltijd die dag is nog niet het eigenlijke feestmaal, maar we zullen al een geweldige tijd hebben, vol verwachting.

Bent u ooit bij veel droevige bruiloften geweest? Onze Heere God nodigt ons uit voor een bruiloftsfeest, een vreugdevolle gebeurtenis. En ook de voorbereidingsdag, terwijl wij wachten op de komst van de koningszoon, de bruidegom, is vol vreugde, liefde en gemeenschap! De middagmaaltijd is al geweldig!

Het is volkomen verkeerd om het christelijke geloof te zien als een somber opgeven van alles wat lachen, zonneschijn en vreugdevolle gemeenschap brengt. Wanneer mensen de uitnodiging afwijzen, lopen zij vreugde mis.

Die vreugde van het leven in gemeenschap met onze Heere God is iets waarvan wij willen dat alle mensen ervan genieten. Dat is een rechtstreeks gevolg van onze liefde voor mensen. Paulus herinnert ons eraan dat wij onze naaste moeten liefhebben. Wij hebben dit gelezen in zijn brief aan de Romeinen (13.9).

De theoloog William Hendriksen schrijft:

Het is juist de liefde die door de Geest is bewerkt, en alleen die liefde, die krachtig genoeg is om iemand ertoe te brengen alle hindernissen weg te nemen en zijn naaste lief te hebben, ook wanneer die naaste misschien geen aangenaam mens is. Deze liefde vindt haar oorsprong in God, want God is liefde.

Ware liefde voor uw familie, vrienden, collega's, burens en zelfs uw vijanden behoort tot uitdrukking te komen in een oprechte wens dat deze mensen de vreugde en gemeenschap ervaren die alleen God kan geven.

Ware liefde komt tot uitdrukking wanneer wij anderen uitnodigen om onze Heere Jezus Christus te leren kennen en mensen vragen om te komen deelnemen aan de maaltijd die God ons hier aanbiedt.

Ik geloof dat het uitnodigen van mensen tot Christus en Zijn Kerk een maatstaf is voor de geestelijke gezondheid van afzonderlijke gelovigen en van hun Kerk.

De grote dagen van de bruiloft van de Zoon van de Koning komen eraan. Zorg ervoor dat uw kerk uit haar voegen barst! Zet u ook in voor Gods zendingswerk wereldwijd! God wil dat de bruiloftszaal vol is.

3. Persoonlijke beoordeling

Toen de koning de volle bruiloftszaal binnenging, bekeek hij zijn gasten. In vroegere tijden gaf een koning bij een feestmaal vaak iedere gast een feestelijk gewaad, een kaftan. De koning in de gelijkenis van onze Heere volgde deze gewoonte.

Maar één gast droeg het gewaad niet dat de koning hem had gegeven. Wat een ernstige belediging van zijn gastvrijheid! De koning liet de man zwaar straffen.

Wij moeten voorzichtig zijn. We hebben gezien hoe God Zijn eigen Joodse volk oordeelde omdat het geen gehoor gaf aan Zijn oproep door het Evangelie. Maar Hij oordeelt ook degenen die op de oproep lijken te reageren, maar dat niet met heel hun hart doen of met verkeerde motieven.

De deur staat wijd open, maar wanneer mensen binnenkomen, moeten zij een leven meebrengen dat past bij de liefde die hun is geschonken. Genade is niet alleen een gave, maar ook een grote verantwoordelijkheid. Wij kunnen niet doorgaan met het leven dat wij leiden voordat wij Christus ontmoeten. Wij moeten bekleed zijn met een nieuwe zuiverheid, een nieuwe heiligheid en een nieuwe goedheid. Zoals Paulus het samenvat. Bekleed u met Christus, bekleed u met liefde.

Zoals er onder Israël velen waren die met allerlei slappe excuses weigerden te komen, zo zijn er ook mensen in de bruiloftszaal, mensen in de Kerk, die nog niet werkelijk gereed zijn. Dit is een ernstige zaak. De stad van Israël werd verwoest, maar voor hen in de Kerk die niet goed voorbereid zijn, beschrijft Jezus Zelf een vergelijkbaar lot.

Paulus schrijft dat wij goed gekleed naar de kerk moeten komen. Tegen de mensen in de gemeente van Rome, let wel, niet tegen buitenstaanders, zegt hij:

Laten wij dan de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen. Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgpartijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst. Maar

bekleed u met de Heere Jezus Christus en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.
(Romeinen 13.12-14)

Alle mensen in de gemeente van Rome werden gewaarschuwd dat zij de werken van de duisternis moesten afleggen en zich met de Heere Jezus Christus moesten bekleden. Trek uw oude kleding uit en kleed u opnieuw aan. Dit was een boodschap aan de gemeente in Rome, niet aan een groep goddeloze heidenen.

In zijn *Belijdenissen* beschrijft Augustinus dat hij in de zomer van het jaar 386 in een tuin in Milaan, in Noord-Italië, zat toen een stem tegen hem zei: *tolle, lege, tolle lege*, Latijn voor ‘neem op en lees’.

Hij pakte een exemplaar van de brief van Paulus aan de gemeente in Rome en las precies de verzen die wij zojuist hebben gelezen. Dit maakte zo'n diepe indruk op hem dat de gebeden van zijn moeder Monica uiteindelijk werden verhoord. Hij werd christen en een van de grootste theologische denkers die de Kerk ooit heeft gehad.

Augustinus zei in een van zijn preken dat hij gelooft dat Paulus, wanneer hij spreekt over het ‘bekleden met de Heere Jezus Christus’, verwijst naar het ‘kleed van de gerechtigheid’ dat iedere gelovige in Jezus Christus ontvangt wanneer hij of zij zijn of haar leven aan Hem toevertrouwt.

Het is redelijk en bijbels om te denken dat het ontbrekende bruiloftskleed in de gelijkenis van Jezus naar hetzelfde verwijst. Wanneer wij voor God verschijnen, vandaag in het gebed, tijdens de Heilige Communie, op welk moment van de dag dan ook, kunnen wij Hem nooit genoeg van onze eigen goedheid brengen om onze aangeboren duisternis, slordigheid en zondigheid te bedekken. Wat wij meebrengen is nooit goed genoeg voor een heilige God.

Wat Jezus meebrengt, is volkomen genoeg.

Augustinus zag een rechtstreeks verband tussen de tafel van het feestmaal in de gelijkenis die wij hebben gelezen en de Heilige Communie. In de preek die ik eerder noemde, zei hij:

Alle gelovigen kennen het verhaal van het huwelijk van de zoon van de koning en zijn feestmaal. Zij weten dat de tafel van de Heere openstaat voor allen die bereid zijn haar op de juiste wijze te ontvangen. Maar het is belangrijk dat ieder zichzelf onderzoekt en let op de wijze waarop hij nadert, ook wanneer het hem niet verboden is te naderen.

Wij, christenen, moeten onszelf onderzoeken. Een verstandig mens is goed voorbereid. Om God te ontmoeten, moeten wij met Jezus Christus bekleed zijn. Zijn leven, sterven en opstanding maken ons door het geloof rechtvaardig en heilig in de ogen van God.

Maar ‘bekleed u met de Heere Jezus Christus’ heeft ook betrekking op onze levenswijze. Dat blijkt duidelijk uit de manier waarop Paulus erover spreekt. Hoe wij omgaan met genoegens en begeerten, met onze bezittingen en met macht, dat alles moet door liefde worden beheerst. Het belangrijkste kenmerk van hen die de duisternis afleggen en zich met Jezus Christus bekleden, is liefde voor alle mensen. De gerechtigheid die onze Heere Christus ons heeft geschonken, komt tot uitdrukking in liefde.

Paus Gregorius de Grote, die leefde van 540 tot 604, zei in een van zijn preken tegen zijn eigen gemeente:

Nu u door Gods vrijgevigheid al bent binnengekomen in het huis van het bruiloftsfeest, onze heilige Kerk, moet u, mijn vrienden, ervoor zorgen dat de koning, wanneer hij binnenkomt, niets aan te merken vindt op enig aspect van de kleding van uw hart. Wij hebben gelijk wanneer wij zeggen dat liefde het bruiloftskleed is, omdat dit is wat onze Schepper Zelf bezat toen Hij naar het bruiloftsfeest kwam om de Kerk met Zichzelf te verenigen.

Het kleed van de gerechtigheid van Christus is ook het kleed van de liefde.

Conclusie

De ene God, Vader, Zoon en Heilige Geest, viert in Zichzelf het feest van de liefde in verheven onderlinge verhoudingen. Liefde is het hart, het leven en de zending van God, onze Schepper.

En christenen die met Jezus Christus verbonden zijn, nemen deel aan dat eeuwige feest van liefde. Een feest waarnaar wij uitzien en een feest dat wij vandaag al in zekere mate ervaren.

Onze verwachting in de advent van de komst van onze Heere en Heiland Jezus Christus brengt ons ertoe onszelf te onderzoeken voor de Heere, onze God. In liefde heeft Hij ons gezocht. Weerspiegelen wij die liefde?

En een duidelijk teken dat deze liefde werkelijk ons hart vervult, is de mate waarin wij deelnemen aan de zending van onze Heere.

De zending om een licht te zijn in de duisternis, de zending om meer mensen uit te nodigen voor het feest, tot Jezus Christus, tot de Kerk en tot de tafel van de Heere.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.